

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó előírások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Felhők tornyosulnak.

Pécs, 1900. február 26.

A napokban mult egy éve, hogy Széll Kálmán átvette az ország kormányzatát s ebből az alkalomból kapott is özönével gratulációkat, a melyeket bizonyára meg is érdemelt, mert Magyarországon miniszterelnöknek még aligha volt ily boldog éve, mint a milyen ez az esztendő Széll Kálmánra nézve volt. Az igaz, hogy az országnak már kevésbé lehet gratulálni ehhez az esztendőhöz, mert ehhez fűződik újabb gazdasági leköttöttségünk Ausztria irányában a hatvanhetes törvény szellemével homlokegyenest ellenkező módon. Mi az egyoldalú rendelkezés törvénybe iktatásával leköttöttük magunkat, Ausztria pedig abban a pillanatban bonthatja meg az egész gazdasági viszonyt, mikor neki teszük, csak a viszenosságot kell sutba löknie. Ezt nevezik a gazdasági kérdés állandó rendezésének.

A lefolyt esztendő hozta meg aztán kvótánk fölemelését is három egész százalékkal, amiről Széll Kálmán is elismerte, hogy igazságtalan s csak a politikai szükség által indokolt áldozat volt. Mindas pedig, amit Széll Kálmán a belügyi reformok terén kilátásba helyezett, csak ígéret maradt, a mire nézve mindig az idő rövidségét szokták előtérbe tenni s

s maga a miniszterelnök szombaton 1901-ig kért prolongációt az országgyűlésen.

Ezt a haladékot még talán szívesen megadná mindenki, ha bizonyosra lehetne venni, hogy akkor tettek váltják föl a sok beszédet; erre azonban vajmi kevés a kilátás, mert felhők tornyosulnak mindenfelől a láthatáron, a melyek elsöpréssel fenyegetik nemcsak a Széll Kálmán terveit, de magát az egész kabinetet is.

Itt van elsősorban a reichsrathbeli obstrukció sötét fellege, melyet Körber úr békeakciójának éppenséggel nem sikerült eloszlatnia, pedig az osztrák parlamenti viszonyok orvoslása elengedhetlen feltételét képezi a gazdasági kiegyezés végleges elintézésének. Az osztrák kormányt tulajdonképpen nincs is a parlamentben pártja, a mely egész odaadással támogatná s így ha az ifju csehek obstrukciója nem is menne odáig, hogy minden érdemleges munkát lehetetlenné tegyen, a kormány mégis ki van téve annak a veszedelemnek, hogy a Reichsrath megtagadja jóváhagyását a 14. §-os kiegyezéstől.

Ez természetesen válságot jelentene a mi kormányunkra is, mert bizony oktan optimizmus kell ahhoz, hogy valaki azt higgye, miszerint ebben az esetben az önálló vámterület föllállítása nem fog nehézségekre találni sem a korona részéről,

sem a monarchia nagyhatalmi állásának mérlegelésében. Sőt ellenkezőleg, el lehetünk rá készülve, hogy a közösség föntartását akkor is követelni fogják tőlünk, ha azt az osztrák parlament dezavualni találja.

Ha ennek keresztülvitelét Széll Kálmán a törvényre való hivatkozással megtagadná, állása fölfelé válnék tarthatatlanná, annál is inkább, mert lesben áll a Bánffy-Tisza-klikk, a mely miudentre vállalkozik, a mit Bécsben óhajtanak, csak visszaülhessen a hatalom birtokába. Ha ellenben Széll Kálmán is vállalkoznék az osztrák parlament által visszautasított kiegyezésnek további föntartására, akkor az országgyűlésen vesztene el a talajt lábai alól s ha netán többsége akadna is, a mely ezt is kész lenne megszavazni, az ellenzék számban és erőben annyira megnövekednék, amely ilyen merénylet meg-hiusítására kész is, de képes is lenne.

A másik felhő is Bécs felől fenyeget, hisz háromszáz esztendő óta mindig onnét jön a veszedelem. A hadügyminiszter szertelen követelése ez a felhő, a mely az eddigi ujonclétszámon fölül még ötven-ezer főnyi kaszárnyatöltelékot akar elvonni a productiv munkától. Mikor Széll Kálmán legutóbb Bécsben járt, akkor alkudták ki ezt Magyarország bérére.

Széll Kálmán bizonyára nehéz szív-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Dalok Terésről.

1.

Félbemaradt regény ez
A mi históriánk —
Váratlanul ért véget
S csak bút hozott reánk.

S hogy elmúlt, hiába kérjük:
Mi az oka vajjon?
— Lehet, hogy az, hogy pénteken
Láttál először, angyalom?!

2.

Babonás vagyok én azóta;
S ne is neved ki érte.
Hiszen úgy őriztük szerelmünk
S titkoltuk a világtól féltve.

Vagy talán akkor éreztük már,
Hogy korán véget ér majd —
S meggyűlöli két ember egymást,
Ki azelőtt egymásért élt-halt!?

3.

Karod karomba öltve,
Vállamra hajtottad fejed
És ajkadat — lopott csókért könyörgve —
Nyujtottad az ajkamhoz közelebb.

S a hogy ott jártunk estelenként
A gesztenyefasor között,
A tiltott csókot a kik észrevették,
Arcukra derűs mosoly költözött!

4.

Sehse szeretted, hogyha rossz kedvem volt;
S ha haragudtam, szinte féltél tőlem.
És csókjaiddal, gyórró öleléssel
Elűzted a gond felhőjét feőlem.

Arra gondoltál, ugy-e, bizonyára,
Hogy bántódom úgy is eleget
S kevés nyugalmam lesz majd drága ára —
Ha megtudom, hogy megcsalsz engemet!

Tettyei Tibor.

Dezső ur barátja.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Irtá: Cank Muki.

A farsangban Dezső ur levelet kap. Nem volt illatos levélke, nem is irták azokkal a bizonyos nőies betűkkel, sőt mi több, nem is levél volt, hanem csak képes levelezőlap, az is csak két krajaéros.

»Kedves barátom Dezső kötelességemnek tartom bejelenteni, hogy bálba készülvén, hozzád szállok, mint máskor is. Ird meg, hogy azon a bálon ott lesz-e Micike, Nellike? Mert

foglalkoztam velük, de nem ígérték meg biztosan, hogy eljönnek-e.

Ölel barátod

Alfréd.

Dezső ur másnap barátja kedvéért el-megy megkérdezni Micikét és Nellikét, ha vajjon eljönnek-e?

— Igen! — volt az egyhangú válasz —
Alfréd már foglalkozott is velünk, számítunk reája.

Megelégedve távozott Dezső ur Micikétől és Nellikétől. Vett négy filléréért egy egész látképes levelezőlapot s csak annyit irt rája:
»Jöjj! Ott lesznek!

Viszont ölel

Dezső.

Dezső ur barátjának, Alfrédnek tehát rögtön az volt az első dolga, hogy toilletjét rendezze. Frakkját és cilinderét beküldte a városba, hogy vasaljak ki. Rendelt egyenesen Agulár Dávidtól egy pár lakk cipőt stb. stb.

Eljött a várva várt nap. Dezső ur barátja már kora reggel kezdett pakkolni. Sikerült is szépen a csomagolás. Délután kocsi-
ült s maga mellé emelte csomagját.

— Hajts Gyuri!

És Gyuri megértette a szózatot. A lovak repültek, mint három fecske, Alfrédnek mégis hosszu volt az idő.

Egyszer csak beértek a városba.

— Gyuri te! Dezső ur lakására hajts.
És Gyuri oda hajtott.

vel, de mégis elvállalta a megbízást, hogy ezt a keserű pilulát beadja a magyar képviselőháznak, hiszen az az ő gyöngösége, hogy nem tud nemet mondani és bizva abban, hogy végül majd csak formulázik, vagy paktál, a koronának meg gondolatlanul megígér mindent. Még az ellenzékét is megnyergelhetni véli azzal az Apponyi-féle okoskodással, hogy az ellentállás nem használ semmit, mert ha nem csinálja meg Széll Kálmán, hát megcsinálja Bánffy vagy Tisza Pista s akkor a törvény-, jog és igazságnak is befellegzett.

Megígérte hát inkább ő az ujoncjutalék fölemelését, a mit a párt előtt minden félhivatalos cáfolat dacára sem lehetett eltítkolni, annál kevésbé, mert a király — mint ezt beavatott körökben beszél — azt akarja, hogy a képviselőház a javaslatot az ő itt tartózkodása alatt intézze el.

A párt pedig valósággal háborog ez újabb közönséges merénylet fölött, mely Magyarországtól évente 22.500 embert és évi 7 millió koronát elragadna. A turbulens elemek pedig nemcsak a Tisza-Bánffy-klikkhez tartoznak, hanem van köztük sok a régi disszidensek, sőt többen a legújabb sütető szabadelvűek: a volt nemzetipártiak közül. Ha ebből a kérdésből kifolyólag szecesszió talál lenni, ez akkora lesz, a mekkorát a vén Lloyd-klub sem látott még.

Egyelőre a háborgóknak még nincsen határozottan megnevezhető vezérük, de ha ilyet találnak, akkor nem lesz jó magyar miniszterelnöknek lenni. Pedig hát közel vannak hozzá, hogy olyan vezért kapjanak, akinek már a neve is kész veszedelem arra a kormányra nézve, a mely ellen azt harcba viszik. Szilágyi Dezső ez a vezérkari főnök „in petto” és nem is csodálók, ha a felajánlott vezértséget elfogadná, mert bizony nagy oka van Széll Kálmán hálátlanságát megboszulni.

A Széll-kormány második esztendeje

tehát mindenképen úgy indul, hogy nem sok gratulálni való mutatkozik a láthatáron. Azok a tornyosuló fellegek veszedelmes jégverést hordoznak méhükben úgy Széll Kálmánra, mint az országra nézve.

A Baranyamegyei Hitelintézet közgyűlése.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. febr. 26.

Tegnap délelőtt tartotta ez a fiatal pénzügyintézet hetedik évi közgyűlését, mely alkalommal egy a részvényesek, mint az érdeklődő közönség is meggyőződhetett arról a közbizalmat érdemlő szakszerű és körültekintő üzletvezetésről, melylyel ezen pénzügyintézet ügyeit és üzleteit vezetik.

Valóban alig van rá példa, hogy ujonnan keletkezett és szervezett pénzügyintézet ily rövid idő alatt olyan eredményt mutasson föl, mint ez esetben van alkalmunk tapasztalni, mely eredmény elérésének munkájából kivette a maga részét az igazgatóság, a tisztviselők, de különösen Porges Béla vezértitkár, aki szakavatott és pedáns pontosságú működésével az érdem oroszlánrészét küzdte ki magának.

A közgyűlést Antal Gyula dr. igazgatósági elnök 1/4 12 órakor a szép számban megjelent részvényesek üdvözlésével nyitotta meg. Azután konstataulta, hogy a közgyűlés megtartásának ideje egy a budapesti hivatalos lapban, mint a helyi lapokban kellő időben közhírré volt téve és hogy a közgyűlésen 32 részvényes 347 részvényvel (171 szavazattal) van képviselve, miért is az alapszabályok értelmében a közgyűlés határozat-képességét kimondta. Ezután jegyzőnek Toldi Béla dr. intézeti ügyész, a jegyzőkönyv hitelesítésére pedig Nick Alajost és Berecz Károlyt kérte fel.

A tárgysorozat első pontját képező igazgatósági jelentést Porges Béla v.-titkár olvasta fel. A jelentés kimerítően foglalkozik az elmúlt üzleti év minden említésre méltó eseményével. Utal az elért tiszta nyereségre, mely a súlyos pénzügyi viszonyok folytán valamivel kevesebb az előtte való év eredményénél, mindazonáltal lehetővé tette a 1/2 százalékkal nagyobb osztalék kifizetése mellett a tartalék-alapnak az alapszabályok által előírt összegnél nagyobb mérvben való emelését. A takaréktári betétek emelkedését is örömmel kon-

statálja, mi a növekvő bizalom jele. A betéti kamatláb jelenleg 4 1/2 százalék. Jelzi az igazgatóság kiegészítésének szükségességét, a kellő óvatossággal és körültekintéssel való üzleti működés terjesztését, végül kéri az igazgatóság részére a felmentvény megadását.

A jelentés egyhangu tudomásvétele után Záray Károly dr. felügyelő-bizottsági elnök olvasta fel jelentését, mely jelentés valóban mintaul szolgálhat az ily fajta munkálatoknak. A felügyelő-bizottsági jelentés felsorolja a körülmenyes, kimerítő és mindenre kiterjedő vizsgálatainak eredményét s miután mindent helyesen könyveltnek, rendben és meglévőnek, a mérleget helyesen összeállítottának találta, az igazgatóság részére a felmentvény megadását indítványozza, a mit a közgyűlés éljenzéssel tudomásul vett.

Az igazgatóságnak a nyereség felosztására vonatkozó indítványát egyhangulag elfogadta a közgyűlés a következőképpen: Az évi tiszta nyereség 18,686 frt 07 kr., ebből kifizetendő a 2000 teljesen befizetett 100 frtos részvény után 6 százalék, azaz részvényenként 6 frt, összesen 12,000 frt, mely osztalék nem az esedékesség napjától (május 1.), hanem a közgyűlés utáni naptól fogva lesz kifizetve; a tartalék-alap gyarapítására a nyereség 7%-a helyett körülbelül 20%-ot, azaz 3490 frtot fordít; az igazgatóság részére (10%-ot) 1783 frt 64 krt, a tisztviselőknél (3%-ot) 535 frt 09 krt, a felügyelő bizottságnak 300 frtot, az intézeti szolgálta jutalmazására 50 frtot fizet ki és az új számlára átvándoruló lenne 527 frt 34 kr.

A közgyűlés az előterjesztést egyhangulag elfogadta és a felmentvényt úgy az igazgatóságnak, mint a felügyelő-bizottságnak megadta.

A szükségessé vált s vezértitkár által ismertetett alapszabály módosítás elfogadtatott. A módosítás nagyrészt a belső ügykezelésre vonatkozik, a nagyközönséget csak az érdekelheti, hogy ha az igazgatóság szükségesnek látja, ügyvezető igazgatót választ, kinek dotálását is megszabhatja; továbbá az osztalék kifizetésének elévülési határideje az eddigi egy év helyett három évre lett kiterjesztve; végül az intézet cégéből a „mint” szó kitörölésének keresztülvitelére az igazgatóság megbízott.

Következett az igazgatóság, a felügyelő-bizottság és a választmány megválasztása.

Szavazatszedő küldöttségbe beválasztott Skála Vencel elnök, Kim Gáspár, Toldi Béla dr. és az intézeti titkár.

Megválasztották az igazgatóságba: Dr.

— Isten hozott!
— Szervusz!
Örültek egymásnak. Nagyon örültek egymásnak. Mert nagyon jó barátok voltak Dezső ur és Alfréd.
— Hoztál mindent?
— Hoztam, csak fel kell öltöznöm.
— Előbb majd megvacsorázunk!
— Menjünk.
És elmentek. Vaesorázni mentek. Rendelték és ettek.
— Fizetek.
— Én is.
Dezső ur kifizeti csehjét. Dezső ur barátja is zsebébe nyul. Belenyul az egyikbe, belenyul a másikba, belenyul mindegyikbe. Valamennyiből kihuzta kezét — üresen.
— Ördög és pokol! — fakadt ki Dezső ur egyébként csendes és békés barátja. — Atkozott szórakozottság! Mindent hoztam, csak pénzt nem! Jól nézek ki!
Aztán tovább mérgelődött. Dezső urnál szyrensére volt annyi, hogy fizetett barátja helyett is.
— Köszönöm. Hazaérkezvén rögtön postautalványozom! Egyszermind adj kölcsön ma estére csak tíz forintot. Ha már szórakozott voltam, legyen meg belőle az a hasznom, hogy ma este szolid leszek.
— Jó Alfréd barátom, szívesen adok. De most siessünk öltözködni.
Hazamentek. Nem tartom költői dolog-

nak, hogy két fiatalember öltözködését leírjam bár néha igen érdekes azt megfigyelni, a mennyiben az egyén az öltözködésben is megnyilatkozik. Alfrédet ha látnák egyszer öltözködni, menten rámondanák önök is, hogy biz az alaposan szórakozott tud lenni. No nézzék csak most is. Az egyik lábára új harisnyát huz, a másikra nem. Ha Dezső ur nem figyelmezteti, nem veszi észre.

— Mért nem teszesz fel tiszta gallért Alfréd? — kérdé Dezső ur.

— Tiszta gallért? igen? hát hisz ez is tiszta gallér! — válaszolta Alfréd kissé megzavarodva s rögtön a tükör elé szaladt.

— Nem annyira tiszta gallér, mint inkább csak gallér — felelte Dezső ur mosolyogva.

— Csakugyan? — Keresek másikat.

És keresett, először lassan, mély érzéssel, andante, aztán mind gyorsabban, allegro, allegretto furioso. Hányt-vetett, széjjel mindent mi kezeügyébe esett, már a tintafartót is fel fogta. Ha Dezső ur nem figyelmezteti, azt is ruhának nézi.

— Ördög és pokol! — tört ki újra Dezső ur egyébként csendes és békés barátja. — Gallért sem hoztam.

— Nem a gallér, a hidegvér a fő. Adok én tiszta gallért is. Hányas számot használsz?

— Negyvenest.

— Már az baj! Nekem csak harminc-

kilencos gallérjaim vannak. Nincs más hátra, mint hogy bemegy a városba gallért venni.

— Elküldjük a szobalányt.

— Csak elküldenek, ha volna. Bejáróném van csak, aki reggel és este jön kilenc óra után. Addig pedig kár lesz várni.

— Atkozott szórakozottság! — Most újra vetkezzem és öltözzem?

— A mint gondold! De fontold meg, hogy gyűrötten bálba menni legalább is nem elegáns.

Dezső ur szórakozott barátja ékes dikció közben felölté rendes ruháját s szalad a kereskedésbe. Alig, hogy elment, vissza is jött. Ugy járt a lába, mint két versenyfutó lónak. Diadalmas arccal rontott be az új gallérokkal. Mindjárt többet is vett. Ugy is szüksége lesz ma éjjel legalább is kettőre.

Aztán újra neki kezdett egész animóval öltözködni. Nagynehezen el is készült. Dezső ur már rég készen volt.

— Mehetünk. — szólta Alfréd.

— A pénz nálad van? — kérdé Dezső ur.

— Tyűh a kutyafej! jó hogy mondom, a másik nadrágomban felejtettem volna.

— Zsebkendő is van?

Alfréd zsebeit tapogatja.

— Veszek magamhoz. No most már van mindennem. Azonban nézz végig rajtam, nincs-e valami igazítani való a ruhámon?

Hogy tetszik piké mellényem? Ugy-e remek?

Elindultak. Oda is értek a bálterembe.

Antal Gyula, Deymek Ferdinánd (uj), monostori ifj. Erreth János, dr. Fürst Győző (uj), Hegedüs Imre, Höfler Jakab, Paunz Gábor (uj), Radócsay Sándor, Ruzsovits József (uj), Spitzer Béni (uj), Tausz Gyula (uj), Scholtz Gyula (uj).

A felügyelő bizottságba rendes tagoknak: Engel Zsigmond, Kim Gáspár, Lenkei Lajos (uj), Taizs József, dr. Záray Károly. Póttagoknak: dr. Nick Alajos és Benkő Gyula.

A választmány tagjai lettek: dr. Baranyai Béla, Bergmann Ignác, ifj. Cserta Antal, Deáky Sándor, Eisner Dóci (uj), Fischer Simon, Gadó Mátyás, Gállos Ede, Gebauer Tivadar, Germann Ferenc, Igalics Radivoj, Jagics József, dr. Kiss Emil, dr. Kornis Benő (uj), dr. Madarász István (uj), Mihályffy Lajos, Mitzky Kálmán, dr. Nemes Vilmos (uj), Paunz Adolf, dr. Pick Ignác (uj), Putzer Antal, dr. Rákosi Imre, Rézbányay János, Ruepprecht István, Schönwald Imre, Skála Vencel, dr. Stein Henrik, Weber Ferenc (uj), Wolleszky Károly (uj), Zsiga László, Zsilinszky Lajos, Zooinay Miklós.

A szavazás eredményének kihirdetése után elnök a közgyűlést 1 órákor berekesztette.

Mulatságok.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. február 26.

Temetni készülünk a farsangot, de mielőtt átadnók az emlékezetnek, csakugyan megüljük a torát hangos szóval, cigány szóval. S ha majd jó a nagy temetési nap, mely után buzgó ima epedez százaknak ajakán, vajjon akad-e szem, mely könnybe lábad, ha vajjon megsiratja-e valaki? Kötve hiszszük! A papákról s a mamákról nem is kell beszélünk, a lányok sem fájlalják, kifáradtak nagyon, nem? A fiatal emberek meg pláne örülnek. Mert ugy-e tetszik tudni, hogy egy-egy táncmulatság néhány koronába belekerül. Sok pedig a valatából hány tüzes, kitartó táncosnak vagyon? Általános az öröm. De nem! Az öröm hangjai mellett sóhajok is hallatszanak. Mi nem halljuk, de némely gonosz nyelvek bemondják nekünk. S minő sóhajok azok? Telve a keserv minden kellekével. Vajjon ki ez elfojtott sóhaj? Némely hölgy szívét tölti el mégis bánat s szive fájdalma könnyekben s sóhajokban csordul ki. A farsang is elmúlik s nincs — mondják — árva, csak én. Mennyi legyezőt, mennyi zsebkendőt hagytak ellopni s

Még nem táncoltak, de már voltak sokan a táncteremben. Micike és Nellike is ott volt már. Dezső ur és barátja Alfréd rögtön odasietnek.

— Csókolom a kezüket. Kisztihand. Kisztihand. Jóestét! — mondják egyszerre.

— Üdvözöljük az urakat!

Kezet fogtak. Alfréd azonban megpillantván Dezső ur keztyüs kezét, a nélkül, hogy egy szót is szólt volna, elrohant. Repült a ruháiba. A kabátjában hagyta a keztyűjét. Aztán belépett ismét a táncterembe.

— Miért tűnt el oly szótlanul és észrevétlenül Alfréd? — kérdezték a hölgyek.

— Átkozott szórakozottságomban a keztyűimet a kabátomban felejtettem. Jó még, hogy Dezső beletette helyettem a zsebbe, különben én megfeledkeztem volna erről is. Képzeld el, ma rendkívül szórakozott vagyok.

— Ne mondja?! —

— De igen.

Aztán elkezdte beszélni, hogy mi minden érte őt már ma délután, különösen este.

A hölgyek jót nevettek rajta. Ő is kacagott önmagán, skálában kacagott.

Megkezdődött a tánc. Letáncoltak az első négyesig mindent.

A teremben kitünő hangulat uralkodott. A lányok még soha olyan jól nem mulattak. Nem volt egy nyugodt percük sem. Reggelig mind leesik a lábáról annál is inkább, mert olyan parányi lábuk van a lányoknak. Kipirult

azokat hűségesen el is tüntették az udvarlók, de a sziveket nem, azokat nem akarták eltulajdonítani. Ezért a sóhaj az öröm általános megnyilatkozásában, ezért van öröm az örömben.

A folyó hó 24. és 25. napjain a következő estélyek tartottak:

(A pécsi Jótékony Nőegylet jelmez-estélye.)

A folyó évi január hó 7-ére tervezett, de közbejött akadályok folytán elmaradt jelmezestélye a pécsi Jótékony Nőegyletnek zajlott le szombat este a kaszinó ex alkalommal feldiszipített termeiben. A rendezők s egyéb fiatal emberek izgatottan várták a hölgyek érkezését. Vajjon lesznek-e sokan jelmezben? Mikor az első hölgyet megpillantották, ki kosztümben jött, éljenzésben törtek ki. Persze rögtön kritizálni is kezdtek. Pompásan áll, jól fest, gyönyörű jelmez, hát még a ki viseli stb. eléle szakértő megjegyzés hangzott a folyosón át. S jöttek a hölgyek sorban, egymásután. A rendezőség csinos táncrenddel kedveskedett minden egyes táncosnőnek. Nem csak lányok, hanem fiatal asszonyok, gyerek mamák is jöttek, hogy kivegyék a maguk részét a farsangból. S táncoltak szívvél-lelékkel jókedvűen hajnalig. A cs. és kir. 52. gyalogezred zenekara és Farkas Sándor bandája játszottak a jelmezestélyen. A jelen voltak névsorát a következőkben adjuk:

Asszonyok: Littke Ernőné ampír kosztümben, Lazarusz Adolfné (Budapest) fantasie jelmezben, ugyszintén Telegdi Árminné (Budapest), Kasza József drné olasz nő, Angyal Béla drné bebé ruhában, Kelemen Mózes drné ampír jelmezben, Blau Adolfné spanyol nő, Szaboné (Üszögh), Duka Achillné, Angster Józsefné, Polgár Jenőné, Fekete Mihályné, Szinkovich Károlyné (Mohács), Bródszky Lajosné, Staurocky Józsefné (Nagyvárad), Csigó Kálmánné, Löwy Lipót drné, Kaltnecker Györgyné, özv. Breining Péterné, Zsabokrszky Ferencné, Ludvighné, Hoffmann Károlyné, özv. Schauska Jenőné, Darócy Aladár drné, Rihmer Gézané, Sável Kálmánné, Müller János drné, Leipnick Sándorné, Opris Péterné, özv. Kobarits Károlyné, Weisz Vilmosné (Siklós), Mende Lajos drné, Danzer századosné, Vadnai Jenőné, Oberhammer Antalné, Lauber Rezsőné, Udvarnok Gyözőné, Kaffka Károlyné, Pajor Leoné, Geiger Dezsőné, Szánthóné, Békési Árminné (Mohács), Berecky Miksáné, Scholz Gyuláné, Simon Jánosné, Schwabach Zsigmondné, Jobst

arccal sétáltak körül táncosaik karján. A legyezők működtek. Némelyek közel hajtották fejüket egymáshoz s az egész zibongó világról tudomást sem véve, csak halk hangon beszéltek egymásnak édes dolgokról. No nem szalon cukorkákról, pedig azok édes dolgok csakugyan. Nem ezekről beszéltek. Másról. Szerelémről. Mások kritizálták a toiletteket és kacagtak vidáman. A mamák leányaikat követték szemükkel s dicsérték a fiatal embereket, kik megtáncoltatták leányaikat.

Dezső ur barátja nem sétált, hanem vörös bort ivott az étteremben, hogy erőt gyűjtson az első négyesre.

Beharangozták. Dezső ur barátja még mindig ivott és beszélgetett, egy régi iskolatársával találkozott s most örültek a viszontlátásnak. A viszontlátás örömeit azonban megzavarta Dezső ur.

— Alfréd?! . . .

— Nos?

— Foglalkoztál négyesre?

— Igen!

— Kivel!

— Micikével! . . . Nem nem! Nellikével . . . De mégis, azt hiszem izé, hogy . . . Nem vagyok tisztában kivel is foglalkoztam. Kérlek tudd meg tőlük.

— Csak jöjj. Nellikével én táncolok, Micike vár rád.

— Ah ő vár?! —

S azzal ujjonnan felfedezett egykori isko-

Lászlóné, Erreth Jánosné, Lenkei Lajosné, Ludvigh Ferenc drné, Schönberr Mihályné, Pauntz Gáborné stb. stb.

Leányok: Szabó Erzsike cigányleány (Üszögh), Szabó Györgyike aratólány (Üszögh), David Ilonka század elei ampírban, Zsabokrszky Janka cseresznye jelmezben, Fekete Irma 1830-iki kosztümben, Röck Janka rokokó mezben, Simon Lujzika, Mende Ella, Duka Miléva, Fröhnert Margit (Bécs), Eizer Ilona, Löwi Márta, Fesztl Karola, Horváth Irma (Szegzárd), Polgár Blanka, Opris Angi, Rihmer Margit, Lauber Margit, Hoffmann Marianna, Kusinszky Blanka, Breining Olga, Kaltnecker Ilonka, Mazaly Etelka, Szánthó Etel, Rausch Heda, Kopp Irma, Engl Olga, Luiszer Margit, Bedő Panni, Folly nőv. Razgha Ilona, Pilch Böske, Dvorszky Paula stb. stb.

Az első négyest vagy hetven pár táncolta.

(Munkásképző Egylet farsangi estélye.)

A pécsi munkásképző Egylet nagy és sikerült mulatságot rendezett a Scholz-féle sörcsarnokban folyó hó 24-én, szombaton este, melyre igazán sokan összejöttek. Tarka-barka jelmezek különös színt kölcsönöztek az egész estélynek, melyen a kora reggelig pompás kedv uralkodott. A táncot tréfás műsor előzte meg, melyen az összegyűlt közönség szívből kacagott. A műsor után Tóth Józsi bandája rákezdte a talpalávalót s ropták a táncot a hogy az Isten tudni adta kivilágos kiviradtig. Éjfél előtt a jelmezestély leszedték álarcukat s mondani sem kell, hogy voltak meglepetések, mik a jókedvet csak még inkább fokozták.

(Bucsu estély.)

Tegnap f. hó 25-én az elhalasztott farsangi estély helyett bucsu lakomára gyűltek össze a „Pécsi Dalárda“ tagjai, azok családjai s néhány barátja. Mondanunk sem kell, hogy kitől bucsuztak. Eckhardt Antal, a dalárda első karmestere volt az ünnepelt. Megjelentek ugyszólván a dalárda összes tagjai, hogy még egy estélyt tölthessenek karmesterük körében, hogy testületileg is Isten hozzádot mondjanak neki. Vacsora közben Reberics Imre, a dalárda al-elnöke emelt szót először. Átérezvén a dalárdát ért veszteséget, mély meghatottsággal tolmácsolta a Pécsi Dalárda érzelmeit, mely jegyzőkönyvileg örökölte meg Eckhardt érdemeit. A jegyzőkönyvi kivonatot titkár felolvastván, átnyújtotta a távozonak. Majd Agh Timót dr. gimnáziumi tanár, a pécsi Dalárda működő

latársát ott hagyva egyenesen Micike karjaiba kapaszkodott.

— Van már vizavink? — kérde Micike.

— Vizavink? — Igen! azaz, hogy még nincs, de rögtön lesz.

Aztán szaladt körül a teremben, mindenütt húzva maga után Micikét, ki alig tudta követni. Megszólított mindenkit. Már mindenkinek volt vizavija.

— Vizavi! — kiáltá kétségbeesetten.

— Majd mi leszünk Nellikével — mondá Dezső ur.

Ezzel felállottak s eltáncolták a négyest. Nem is emlitem, hogy Dezső ur szórakozott barátját minduntalan oktatni kellett, hogy most így és így tegyen.

Aztán táncoltak tovább. Dezső ur és barátja Alfréd szintén táncoltak, míg végre megjött a szünóra. Természetesen Micike és Nellike mellé telepedtek le. Dezső ur barátja, miként előzőleg, most is vörös bort ivott.

— Kocintsunk! — mondá Alfréd.

A poharak összecsegték, mindenki ajkához emelte poharát.

— Alfréd, kérem!

— Parancsoljon Micike nagysám! — szólt Dezső ur barátja anélkül, hogy poharát kiitta, vagy letette volna.

— Magára haragszom!

— Miért, ha szabad kérdeznem? — S a poharat még mindig kezében tartá, akár-csak inni akart volna.

tagja beszélt. Költői lendületű hangon, melyek a szivből fakadtak; rámutatott a veszteségre s az ebből támadó, hogy úgy mondjuk fájdalomra, mely az összességet úgy, mint az egyesek lelkét eltölti. S ha bár távozik körünkől, mégis mienk marad — mondá, — mint volt ez ideig is. Ez okból s érdemeinek elismerésül a dalárda jelvényét aranyból (lyra) tűzte Eckhardt mellé, mely csekély emlékekkel a dalárda óhajtott távozó karmesterét kitüntetni. Szóltak aztán mások s mind ő rá emelték poharukat. Eckhardt a szivélyes bucsu a könnyekig meghatotta, melyek nem engedték szóhoz jutni. A hangulat hatása alatt Kiss József tanár, a dalárda kiváló tagja indítványozta, hogy a dalárda ezután is többször rendezzen ily családi összejöveteleket, melyeken a dalárda önmagának s családtagjainak énekeljen. Indítványát általános helyesséssel fogadták. Végül Ternovszky Alajos pénzügyigazgató helyettes a megjelent hölgyekre emelte poharát. Vacsora után néhány énekszámot adtak elő animoval, jó kedvvel, tánc is volt s ugyancsak kifáradtak a táncosnők, mert egy pillanatnyi idejük sem volt ülni való. A négyest szecessziós módon rendezték. Elfáradván, közkívánatra Vég Imre eddig nem hallott, pompás kuplét énekelt, utána Haksch Lajos neveltette meg a társaságot; a derűtség előidézéséhez mások is hozzájárultak produkciójukkal. Ismét tánc következett, majd ének s így tovább. A társaság egy óra után oszolni kezdett.

(A legényegylet jelmez-estélye.)

A pécsi kath. Legényegylet f. hó 25-én vasárnap este tartotta a farsangban második, most jelmez estélyét, mely alkalommal a tágas terem bizony kicsinek bizonyult. Világposta, confetti s a jelmezek sokasága sok derűtséget okozott. Vidám hangulatban mulatott a társaság egész éjen át Korody bandájának zenéje mellett.

Hírek.

Pécs, 1900. február 26.

Hétfői levél.

Kedves szerkesztő úr!

Valóságban most a farsangot kellene bucsuztatnom. De nagyon fáradt vagyok, mert a nőegylet jelmezestélyén ugyancsak kimulat-

— Mert maga nagyon szórakozott. Az első négyesnél is annyira meg . . . Jézus Mária! — sikoltott fel Micike.

Alfréd végignézett önmagán. A piké mellénynek, az ingnek vége, merő vörösbort mindkettő. A mint a poharát tartá kezében, egy pincér véletlenül meglökte s ő magára döntötte a vörös bort.

Amint tudatára ébredt az őt ért balesetnek, rendes szokása szerint felugrott helyéről s vágatott Dezső úr lakására, hogy inget és mellényt váltson. Sietett, hogy a soupéra visszaérkezzen.

Negyed óra múlva már ismét a társaságban volt. Egyenesen Dezső úrhoz állított.

— A kapukulcsot és a szobád kulcsát! — lihegte Alfréd.

Mintán megkapta, az előbbi módon távozott. Micike és Nellike nem tudták visszafojtani tovább a nevetést. A mamájuk megfedte őket.

— Hogy lehet ilyesmin nevetni? — mondá jóságos arccal. — Szegény Alfréd, úgy sajnálom. Mennyi kára van neki most.

Micike és Nellike azért csak tovább nevettek. Ja, ha nem volna Alfréd partiképes, akkor persze szabadna nevetni felette, még a mama is kikacagná, de így nagy vétek.

— Még nincs csárdás? rohant be átöltözve Alfréd újra.

— Még nincs.

— Hála Isten, azt hittem, hogy elkésem.

Leveté a téli kabátját. Micike és Nellike gonoszul összemosolyogtak. Nellike meglökte

tam magamat. Most pedig a Kath. Kör mai tombola-estélyére készülök. Így tehát megengedek, ugye, ha egy naplótöredéket közlök, melyet egy a farsangni hiába áttáncolt s partie nélkül maradt fiatal ember irt — évekket ezelőtt — a nagynéném emlékkönyvébe. Ime:

„Állandó volt a küzdés elmém s szivem között. Fékezhetetlen erővel követelte a sziv, hogy boruljak térdre bálványom előtt és akár egy hősszerelmes rajongó páthosával, akár egy melancholikus behizelgő szaván vallják be ajkaim az ő rajongását: »Szeretlek, imádlak!»

A sziv parancsának ellene szegült az elme, mely higgadt fölényével évek során fenn tudta tartani az ideális távot köztem és eszménye között.

S az ész győzelme a szivet boldogítja.

Nem hajolt még keblemre soha, áradó boldogságban nem fontam még karjaim szűzies alakja köré, nem ért még isteni lehelletének ihlete, nem volt ajkamon ajaka; nem is tudom, miként doboghat akkor az ifjú sziv. De tudom azt, mily végtelen örömet szerez egy-egy gyöngéd mosoly, egy ábrándos pillantás, egy nyájas tekintet. Tudom, mert volt részem ezekből.

Vajjon lesz-e azokból is!

Oh lesz, mert lennie kell! Szeretnie kell!

Még ifju vagyok, küzdeni fogok lankadatlan kitartással, szilárd akaraterővel. Sokat kell fáradnom, nagyon sokat a fenséges, ritka jutalomért. Halandó embernek, közönséges gyarló teremtménynek, egy tulvilági angyal szerelméért harcolni — magaslatos cél. Megérdemelten is birni azt — példátlan jutalom.

— »Küzdj és remélj!»

Remény! . . . Mily áldásos az ifjú lélek ez elmaradhatatlan érzelme! Főntartója a bizalomnak, serkentő angyala a törekvő ambiciónak, nemesítő irányadó a bizonytalan élet utvesztőiben. De fokozódottabb jótékony hatása, ha meghatározott a cél, ha előttünk az óhajtott jövendő képe.

Főlépitem jövőm boldogságát a közel mult édes ábrándjain. Építem . . . építem szédítő magasra a sziv ideáinak szerény munkásaival.

És midőn az ábrándok, az ideák honából egy körültekintéssel ismét e gyarló világban találok magam: két keserű könnyesepp hull alá szememből, tehetetlen földi lényem tudatának fájo könnyei . . .

Dezső urat, ki ezt a szokatlan kedvességet nem tudta mire vélni. Kérdőleg nézett Nellikére.

— Nézzen végig jól Alfréden — sugta észrevétlenül Dezső úrnak.

Nézi, nézi, azután elneveti magát. Alfrédnek feltűnik, a lányok is ravaszul mosolyognak, Dezső is kacag. Izgatottan mozogni kezd. Sejt és sejtése pogány. Bizonyosan őt nevetik. De miért? — töprenkedik magában s végig nézi öltözékét. Kifogástalan. Nem bírja tovább szó nélkül.

— Szabad nekem is tudnom, hogy mi fölött tudnak oly jóízűen mulatni?

— Hamar vedd magadra a téli kabátodat s repülj ismét a lakásomra, de a kulycsokat el ne feledd magaddal vinni — tanácsolá Dezső úr — s köss nyakkendőt! Ha . . . ha . . . ha . . .

— Ördög és pokol! Ah, az az átkozott szórakozottság még a sirba visz engem — s rohant ész nélkül haza.

A bál publikum már felkelt az asztalok mellől s a táncteremben sétált, türelmetlenül várva a soupé csárdást. Éppen, mikor a cigány rákezdedt a csárdásra, állt Nellike elé nyakkendősen Alfréd.

— Itt vagyok. Gondolom a soupéra foglalkozva van velem. Nemde! — mondá szaktatottan.

— Igen!

— Kérem a karját!

— Pihenje ki magát, hisz olyan fáradt, hogy a levegőt is úgy kapkodja.

Oh nem! A kitartó küzdelem, a reménytelen életharc nem lehet meddő. A hön óhajtott győzelem nem fog elmaradni!

S e jóleső tudat édes merengésbe ringat . . . Visszaszállnak ábrándjaim a multba, megelevenedik előttem a felejthetetlen közellét boldog története: átélem, átélvezem újra a fakadó szerelem leirhatatlan gyönyöreit, újra érzem a bálványozott ideál lassan melegedő vonalmát, a jóindulat önkéntelen, gyöngéd nyilvánításait s majd a megértett szerelem hallgatag viszonzásának bűvös menyországit . . .

. . . Eddig a naplótöredék.

Hejh, más ma az idő és a házasulandó fiatalság, mint mikor a tantim fiatal leány volt!

Britt Annika.

Napirend 1900. február 27-én.

Naptár: kedd febr. 27. — Róm. kath.: Hushagyó. — Prot.: Leánder. — Görög kel.: (febr. 15.) Onezsim. — Zsidó: Adar 28. — Nap két 6 óra 47 perckor; nyugszik 5 óra 40 perckor. — Hold két 5 óra 36 perckor reggel; nyugszik 3 óra 8 perckor délután.

Időjárás. A központi meteorologiai intézet jelzése szerint: enyhe, száraz idő várható.

A pécsi jótékony nőegylet farsangi thea-estélye saját helyiségében d. u. 6 órakor.

A polgári daloskör farsangi bucsu-estélye a vigadóban este 8 órakor.

Színház: »Arany kakas.«

— (Személyi hír.) Tormay Károly alispán és Kovácsfi Kálmán főmérnök ma délbén a kövesdi körpálya közigazgatási bejárása végett Villányra utaztak.

— (Kitüntetett bécsi magyar.) A király Kende József, bank és váltóüzlet-tulajdonosnak és a bécsi magyar egylet pénztárosának, ez utóbbi minőségében szerzett érdemei elismerésül a Ferenc József-rend lovagkeresztjét adományozta.

— (Kinevezés.) Ullrich Ede, losonci kir. járásbirósági joggyakornok, a csurgói járásbirósághoz aljegyzővé kineveztetett.

— (Bulletin a vizről.) A Tettye forrás mai vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a tettyei forrás vizszolgáltató képessége f. hó 25-én reg-

— Köszönöm.

Leült Nellike mellé s fujt nagyokat. Mert már dühös volt önmagára.

— Hogy volt, hogy volt — zugott fel a teremben s a cigány rákezdedt:

»Száz liba egy sorban!»

— Szabad most kérem! — szólott Nellikéhez ismét Alfréd.

— Kifujta már magát?

— Igen!

— Jó, tehát menjünk.

Odaálltak a cigány elé. Alfréd táncolt érzéssel, tüzzel — lélekkel. Kitűnően táncolta a csárdást, azt meg kell engedni. A viz csak úgy folyt róla. Már alig bírta a lábát, de azért mégis járta, járta addig, míg a cigány csak húzta. Ki akart tenni a hazáért.

Vége lett a csárdásnak is. Helyére vezette Nellikét, ő meg kiment az étkezőbe, hogy kipihenje fáradalmait és izgalmaikat.

Leült egy székre s vörösbort rendelt. Ivott egy pohárral, ivott két pohárral, aztán ivott sok pohárral. Nem táncolt egy lépést sem többet. Megfeledkezett Micikéről és Nellikéről, Dezső ur is csak úgy jutott eszébe, ha maga előtt látta. Szórakozottságában aztán annyit talált inni a vörös borból, hogy azt gondolta, otthon az ágyában fekszik, mert elaludt annyira, hogy Dezső ur kénytelen volt Alfréd barátját kocsira rakni s haza vinni.

De hát tehet-e róla Alfréd, hogy ő oly átkozott szórakozottul?!

gel 2215 köbméter, ma reggel (febr. 26-án) 2131 köbméter.

— **(A pécsi Jótékony Nőegylet)** holnap (kedden) este 6 órakor — mint azt lapunk szombat esti számában már jeleztük — Deák-utcai helyiségében tréfás farsangi felvonással és táncal egybekötött thea uzsonnát rendez, mely minden ízében kedélyesnek és érdekesnek ígérkezik. A tréfás jelmezes felvonulás egyik vonzó ereje, a „Cinka-Panna“ bandája, mely egy asszonyi primás vezetése alatt tényleg létezett s mely nem annyira kitűnő játéka, mint inkább a banda nyomoruságos volta által tűnt ki. S ezt a pupos asszony primást az ő vak kontrása és süket pikulásával fogják holnap este a pécsi jótékony nőegylet thea uzsonnáján a jelmezese bemutatni. Miután a thea uzsonnát a népkönyha javára rendezik a nőegylet, valószínű, sőt remélhető, hogy látogatottság dolgában nem lesz hiány.

— **(Halálozások.)** Kis-Krestenyeyi és kéthelyi Hunyady József tegnap reggel 95 éves korában Pécsváradon elhalt. Temetése f. hó 26-án délután 4 órakor volt a Pécsváradon levő gyászszobából az ottani temetőbe. Az elhunytat neje, gyermekei és vejei: Mettlík János cs és kir. nyug. százados, Gállik Kálmán közalapítványi kir. számtartón kívül, kiterjedt rokonsága gyászolja. — *Duchon* József, *Andrássy* Aladár gróf nyugalmazott jószágigazgatója, a szigetvári takarékpénztár vezérigazgatója, életének 84-ik évében, tegnap reggel Szigetvárott hirtelen meghalt. A köztisztelőben álló s Szigetvár közéletében nagy szerepet vitt férfi temetése holnap lesz.

— **(Községi közvilágítás.)** Megemlékeztünk mi is annak idején lapunkban arról a belügyminiszteri rendeletről, melyben a miniszter felhívta a vármegyét, hogy a községi közvilágítás egyöntetűvé tétele céljából jelentse be a hozzátartozó községek és városok közvilágítási állapotait. Hogy talán ez a miniszteri rendelet nem volt pusztán számszaporítás és papirpocskolás, arra abból lehet következtetni, hogy most a miniszter — ki úgy látszik, még mindig komolyan foglalkozik a községi közvilágítás kérdésével, ma tanulmányozás végett két piros füzetet küldött a vármegyének. — A két füzet a „Van Wiesland“-féle aerogén gáz fejlesztése és kezelésének leírását tartalmazza. Az aerogén gáz hasonló a nemrégén felszínre került s bevált acetilénhez s földalatti csövezetekkel vezethető. A vármegyén most tanulmányozzák a füzeteket s nem lehetetlen, ha az árakra nézve költségvetést kapnak a vállalatától, hogy közel jövőben a vállalat fővárosi kísérleti telepének segítségével kísérletet tesznek egyes községekben az aerogén gáz világításánál.

— **(A pécsi kerületi betegsegélyező-pénztár)** jövő március hó 4-én délelőtt 10 órakor tartja évi rendes közgyűlését a városbáza közgyűlési nagytermében. A közgyűlés tárgyai a következők: 1. Az igazgatóság jelentése. 2. A múlt évi mérleg és zárszámadás bemutatása. 3. A felügyelő bizottság jelentése. 4. Hat igazgatósági rendes és hat póttag választása. 5. A felügyelő bizottság megválasztása. 6. A választott bíróság megválasztása. 7. Indítványok.

— **(Az adóhivatal köréből.)** *Horváth* Ferenc veszprémi adóhivatali tiszt, a csurgói adóhivatalhoz adóhivatali ellenőrré kinevezetett.

— **(Lezuhant a hegyről)** Sulyos baleset ért tegnap egy kis iskolásfiút. Felhasználva a szép tavszai időt, társaival együtt kiment a Tettyére és ott járt-kelt a hegyi utakon. Egyszerre azonban egy uton megcsuszott és mielőtt még társai segítségére siethettek volna, lezuhant a magasból. Szerencse a szerencsétlenségben, hogy egy szőlővel beültetett területre esett, hogy a karók között fennakadt. Így is elvesztette azonban eszméletét és súlyosan megsérült vállán, arcán és hom-

lokán. A balesetről értesült rendőrség be szállította a kórházba a szerecsétlenül járt fiút, kit *Weisz* Jenőnek hívnak s *Weisz* Gyula cipésznek az első gimnáziumi osztályba járó tízéves fia.

— **(Szigetvár mulat.)** A „Szigetvári Kereskedő Ifjak“ egyesülete szombaton rendezte a „Korona“ szállodában műkedvelői előadással egybekötött táncestélyét, mely minden tekintetben sikerültnek volt mondható. A „Virág fakadás“ *Murai* egy felvonásos vigjátékát adták elő precíz, kerekded és összhangzatos előadásban. Ugyanígy nagyon jól ment a „kis mama“ vigjáték is *Karcag* Vilmostól. „Ob nem vagyok féltékeny“ című monologot általános tetszés közepette *Weisz* Róza adta elő. Az előadás után tánc következett, melynek csak a reggel vetett véget. — A „Szigetvári Kath. Legényegylet“ tegnap rendezte táncestélyét melyen előadásra került *Géczy* István népszínműve a „Gyimesi vadvirág“. A szereplők egytől-egyig mind kitettek magukért és oly összhangzatos, jó előadást produkáltak, hogy bizony nem is lehetett arra gondolni, hogy műkedvelőkkel állunk szemben. A terem zsufolásig megtelt nézőközönséggel, kik az előadás után táncra perdülve várták meg a reggelt.

— **(Meggzőkött cseléd.)** Igen közönséges dolog az ma már, ha valamelyik cseléd elhagyja a gazdáját s szó nélkül távozik — egyszerűen meggzőkik. Nem közönséges dolog azonban már az, hogy a cseléd elvige magával „emlékül“ a gazdája egy csomó készpénzt s azzal együtt oldjon kerekét. Ebbe a hibába esett *Kanyó* Rózi göröcsönyi cselédleány, ki gazdájától meggzőkött s magával vitte annak ötven korona készpénzt. Most nem annyira a hűtlen cseléd után, mint inkább a pénz megkerítése végett megindították a nyomozást.

— **(Kivándorlók figyelmébe.)** A m. kir. belügyminiszter most közbírré teszi, hogy a *Jankovits* Nacko és fia jagodinai (szerbiai) üveggyár, az ipar pangása folytán a tönk szélére jutott s munkásainak legnagyobb részét kénytelen volt elbocsájtani, miáltal körülbelül negyvenhat család kenyér nélkül maradt. A belügyminiszter leiratában arra hívja fel a hatóságokat, hogy a netalán utlevélért jelentkezőket, vagy Szerbiába kirándulni szándékozókat eme körülményre figyelmeztessék, sőt hassanak oda, hogy kirándulási szándékukról tegyenek le, miután a megélhetést e gyár pangása amúgy is óriási mérvben megnehezítette.

— **(Elveszett cselédkönyv.)** *Reich* Julianna pellérdi illetőségű cselédleány ma délelőtt panaszt emelt a vármegyén, hogy a tegnapi nap folyamán elszegődés céljából Pécsre jövén, cselédkönyvét elvesztette. A becsületes megtaláló kéretik, hogy az egyébként értéktelen cselédkönyvet a járási főszolgabírói hivatalnak adja át.

— **(A „Pécsi Kereskedelmi alkalmasságok“)** betegsegélyező - pénztára 1900. február hó 25-én vasárnap délután fél 3 órakor saját helyiségében tartotta rendes évi közgyűlését. *Teleki* Zsigmond az elnöki jelentését olvasta fel, a titkári jelentést pedig *Radnai* Emil olvasta. Az igazgatóság indítványa folytán a közgyűlés egyhangú lelkesedéssel *Krausz* Ignác volt elnöknek felállással jegyzőkönyvi köszönetet szavazott munkásságáért és az egyesület ügyei körül kifejtett buzgalmaért. *Szántó* Mór alelnöknek hasonlólag köszönetet szavaztak, a keresk. betegsegélyező pénztár vezetése körül kifejtett munkásságáért. Az 1899. évi zárszámadást, mérleget és statisztikai kimutatást *Hoch* József pénztáros terjesztette elő, miből kitűnt, hogy az egylet jelenlegi vagyona 6125 korona 69 fillér. A felügyelő-bizottság jelentését *Nagy* Sándor, felügyelőbizottsági el-

nök olvasta fel. Indítványok nem voltak és így a közgyűlés fél 5-kor véget ért.

— **(A lóosztályozó bizottságok.)** Baranyavármegye területén a lóosztályozó bizottságok működése április hó 6-án kezdődik s május hó 30-án ér véget. Két lóosztályozó bizottság működik. Az első a baranyavári, szentlőrinci és hegyháti járásokban, a második a siklósi, mohácsi, pécsváradi és pécsi járásokban. Mint elnök mindenütt az illető járás főszolgabírája szerepel, katonai részről az I. bizottságban *Höfer* Rezső, a II-ban *Jeney* Henrik tüzérfőhadnagyok.

— **(Szívbeteg ember.)** Ma úgy 11 óra tájban nagy néptömeg nézte szájalommal egy szerencsétlen ember szenvedéseit. *Szemes* Imre a korzón ment feleségével s egyszerre összeesett. Fejét úgy ütötte a kövezetre, hogy azt hitték, szétloccsanak, de nem lett ebből baj. Szívbeteg a szerencsétlen ember s végzetes baja az utcán érte utol. Jó darabig feküdt eszméletlenül a földön, miközben jobb kezével egyre arcát simogatta, balkezevel pedig tagadólág intett, szemeit félelmesen forgatta, egész arckifejezése átváltozott. Felesége — úgy látszik — már megszokta a szomorú históriát, mert nem igen ijedt meg, hanem az ő szokott módszerével igyekezett eszméltre hozni szerencsétlen élettársát.

— **(Bolondul a toronyóra.)** Igenis. A városbáza toronyórája bolondul. Már napok óta megbomlott a jobboldali óralapon a mutató s hol másfélórával, hol félórával kevesebb időt mutat, mint a többi óralap mutatója. S megessik az emberrel, hogy a *Jókai*-térrel félkettőt lát s mikor a *Zsiga*-féle patikához ér, a másik óralapon már két óra van. Talán rendbe lehetne szedni azt a rendetlen óramutatót; ne hirdesse ország s világ előtt, hogy nemcsak a torony alatt, de a toronyban is a rendszertelenség uralkodik!

— **(A pécsi izr. nőegylet)** f. évi március hó 3-án a Vigadóban tartandó táncestélyének műsora némi változást szenvedett. *Füredi* Sándor hegedűművész helyett *Back* Adolf hegedűművész, zenetanár fogja a műsor utolsó számát betölteni. Helyáruk az első sorban 6 korona, a 3—5 sorban 4 korona, a többi sorban 2 korona 40 fillér, állóhely 2 korona.

— **(A magyarországi munkások rokkant és nyugdíj egyletének)** pécsi fiókja március hó 4-én d. u. 3 órakor az ipartestület helyiségében országut 5. szám alatt tartja évi tisztújító közgyűlését, melyre a tagokat meghívja a választmány.

— **(Nemes szívű grófné.)** Valpó község nemes szívű urnöje, *Normann* Rudolfné grófné tegnapelőtt ünnepelte névnapját, mely alkalommal a lakosság fáklásmenettel tisztelgett a grófi kastély előtt. *Józics* József plebános szép beszédben köszönetet mondott a sok jótéteményért, melylyel őket a grófné elhalmozza. A grófné télen át népkönyhát tart, ahol naponta kétszázán kapnak ebédet. Karácsonykor pedig az összes szegény iskolás gyermekeknek meleg téli ruhát ajándékozott.

— **(Frigyes főherceg vadászata.)** Frigyes főherceg négy uradalmában összesen 71.323 vadat lőttek az elmúlt vadászévben. A belyei uradalom vadászterülete különösen bővelkedik nemesvadakban s ezekből 346 darab került terítékre, köztük 102 szarvas. A magyaróvári uradalomban 152 őzet, 11.696 nyulat, 383 fácánt, 7664 foglyot ejtettek el. A fácányosairól híres seelovízi uradalomban 185 őz, 4764 nyul, 2414 fácány és 5248 fogoly volt a vadászévszakmánya. A tescheni uradalomban 852 őzet, 6035 nyulat, 785 fácányt, 1715 foglyot és 1499 vadkacsát lőttek.

— **(A magyar posta forgalma.)** Annak a szigorú ellenőrzésnek és pontosságának, melyet a m. kir. postákon megkövetel-

nek, fényes eredménye lett. Ez egy részről a magyar posta és távirda tisztviselői karának hűségét és becsületességét bizonyítja, másrésztől Magyarország hitelét és megbízhatóságát igen nagy mértékben emeli a külföld előtt, mert valóban ritka állam dicsekedhetik azzal a tisztá és pontos kezeléssel, mely a magyar postánál tapasztalható. Előttünk fekszik az 1897. és 1898. év posta-statisztikája, melyet a következőkben ismertetünk: A magyar posta- és távirda-hivatalokban 1897-ben 17.342 és 1898-ban 17.871 alkalmazott (postatiszt, postamester, kiadó, szolga, kihordó stb.) működött. Ez a személyzet a következő munkát végezte, ugymint: az összes levélposta-forgalom volt 1897-ben 390 millió 727.290 darab levél; 1898. évben 416 millió 618.987 darab levél; az összes táviratforgalom 1897-ben 13 millió 396.706 és 1898-ban 13 millió 583.068; az összes távbeszélőforgalom 1897. évben 25 millió 885.132 és 1898. évben 27 millió 078.200 beszélgetés. Mindezt tehát ez a 17.871 személy látta el. De sokkal nagyobb gondot és pontosságot igényel a csomag- és pénzkezelés és ez valóban már horribilis összegeket tüntet fel. Így 1897-ben 18 millió 430.714 és 1898-ban 18 millió 155.280 darab csomagot és pénzeslevelet kezeltek és ez 1897-ben 3918 millió 621.000 koronát, 1898-ban pedig 4785 millió 069.000 koronaértéket képviselt. Továbbá az utalványos és utánvételek összege kitett 1897-ben 980 millió 718.000 koronát, 1898-ban 1015 millió 786.000 koronát; a postai megbízás 1897-ben 24 millió 692.000 koronára, 1898-ban 1015 millió 403.200 koronára rugott! A postatakarékpénztári és cheque-forgalom összege 1897-ben 829 millió 877.500 korona volt. Összegezve: a m. kir. postán 1897-ben 5753 millió 120.500 korona és 1898-ban 6768 millió 459.700 korona forgalom volt. Már most, hogy ezeket a milliárdokat mily hűségesen kezelték a postán, mi sem bizonyítja jobban, minthogy 1897-ben csak 7224 forint, 1898-ban 6369 frtra és 1899-ben 3220 frtra rugott a kártérítés, melyet az államkincstár egyeseknek fizetett a postán ért károk után. Ez a kártérítés pedig a közel 7000 millió korona ügyforgalom mellett valóban elenyésző csekély és számba sem jöhet. Sőt ez az összeg is — mint látjuk — évről-évre apadóban van.

— **(Karnevál temetése.)** Holnap kedden, este temetik el a farsangot. Karnevál herceg ő fensége teljes nyolc heti uralkodás után holnap belejezi pályafutását. A milyen zajos volt uralkodása, ép oly sikerültnek s vidámnak ígérkezik holnapi temetése is. A pécsi *jóteknő négyzet* farsangi thea-estélylyel bucsuztatja el Karnevál herceg ő fenségét, melyet Deák-utcai helyiségében este 6 órakor rendez s hová a belépti díj 1 korona. Lesznek az estélyen tréfás felvonulások s egyéb farsangi meglepetések is. A *polgári daloskör* este nyolc órakor a Vigadóban temeti el a farsangot. A tréfás farsangi estély pompásnak ígérkező műsorából kiemeljük már most a *»Mindent a maga rendje szerint«* című kuplé sorozatot, melynek szövegét és zenéjét *Vész* Albert karnagy írta. A daloskör népdalokat és kurucdalokat fog előadni s ezen kívül öt tréfás énekes jelenetet mutatnak be a dalkör férf és nőtagjai. Belépti díj az estélyre 2 korona.

— **(Bucsuzó színészek.)** Siklóson már körülbelül három hét óta Nagy Dezső színtársulatának mintegy husz tagból álló személyzete szórakoztatta a közönséget. Tegnap tartották az utolsó bucsu előadást, mely alkalommal műkedvelők is részt vettek. Színpadra került *»Cox és Box«* egy felvonásos vígjáték. Ezután Gotterman György *»Nokturneját«* íj. Antal Gyula gondonkán, Schmidt Vilmos harmonium kíséretével adta elő. A közönség általános tetszését élénk tapsban nyilvánította. A meg nem szűnő taps után *»Magyar nép-*

dal egyveleg«-et adtak elő a műkedvelők. Utána a *»Mama kedvence«* című vígjátékot Kolozi József kitűnően szavaltta el. Az ügyesen játszó színtársulat Dárdára, vagy Sásdra költözködik.

— **(Rászedett jómadarak.)** Egy párisi rendőr furfangos módon csipett meg három csirkefogót. Az eset így történt. Páris egyik előkelő ékszerüzlete előtt a napokban diszes magánfogat állt meg. A fogat tulajdonosa bement az üzletbe, hogy egyetmást vásároljon. Mialatt a kocsi a kirakatot bámulta, három szépművészi ifjunak sikerült a kocsiból egy értékes cobolyprémes kabátot elemelni. Egy rendőr észrevette a csíny. Egmaga azonban nem foghatta el a három tolvajt, a közelben pedig nem volt társa. Pompás ötlete támadt. Bizalmat gerjesztő mosolylyal közeledett a tolvajokhoz és mielőtt azok elfutottak volna, elmondta nekik, hogy ő már rég óta szeretett volna ilyen kabáttra szert tenni, de nem volt annyi pénze. Adják el neki olcsón a kabátot és ő nem fogja őket feljelenteni. A jó madarak hittek a ravasz rendőrnek és a kabátot átadták neki. Erre a rendőr futásnak eredt, persze a három tolvaj után. A három jó madár azonban nem vette észre, hogy a rendőr egy rendőrállomás felé szalad, a melyet el is ért, egyet füttyentett, néhány rendőr kirohant — és a három jó madár fogva volt.

— **(Akasztott ember.)** Az Eszék melletti nagy erdőben a napokban egy akasztott ember hullájára akadtak a favágók. A hulla egy körülbelül 25—26 éves emberé. Rongyolódott ruhákba van öltöztetve s átalvetőnek kötözött podgyásza után itélve vándorló legény lehetett. Podgyászában egy ing s egy pár cipőn kívül mit sem találtak. A hullát beszállították az eszéki kórház hullaházába, ahonnan lefénképezés után eltemetik. Agnoszkálás végett az eszéki hatóság szétküldi majd a képeket.

— **(Könyöradomány gyűjtés.)** Nagy Pál község rom. kath. felekezeti iskolájának a tankötelesek szaporodása folytán már kicsiny az iskolahelyisége s ez által a helyiségek nagyobbitása vált szükségessé, mi 2507 korona költséget igényel. E költséget könyöradományok gyűjtésével óhajtnak fedezni s azért folyamodtak a vármegyéhez, hogy két havi időtartamra a könyöradományok gyűjtését engedje meg.

— **(Áthelyezés.)** Vég István csurgói járásbírósi jegyző, a kaposvári királyi törvényszékhez áthelyeztetett.

— **(Katonai hírek.)** *Standary* Géza, 19-ik honvédegyezredbeli törzsrőrmester az I. fizetési osztályba lett előléptetve. *Temesváry* István, 19-ik honvédegyezredbeli tartalékos hadnagy saját kérelmére szolgálati viszonyba helyeztetett. *Mataszovits* Ferenc, pécsi 8-dik honvédegyezredbeli törzsrőrmesterjelölt, vezetéknevét Balasára változtatta.

— **(Bőjt predikációk.)** A nagybőjt folyamán a székesegyházban minden vasárnap délután 3 órakor *Mayer* György karkaplan fogja tartani a bőjt predikációkat. A belvárosi templomban minden hétfőn *Gömör* Zsigmond hitoktató szónokol, a budai-külvárosi templomban vasárnaponként félháromkor *Jakics* Szilveszter, nyugalmazott plébános; a ferencrendieké pedig minden pénteken 3 órakor *Ángyán* Aurél tart predikációt.

— **(Missziók Pécsen.)** Március 17-től 26-ig Pécs összes plébánia templomában missziók tartanak. A székesegyházban jezsuita, a belvárosi és budai-külvárosi templomokban dominikánus, a ferencrendi templomban karmelita atyák tartják a missziókat.

— **(Tanítók Háza Pécsen.)** A megyéspüspök által Pécsen alapítottai szándékolt Tanítók Háza ügyében a pécsi nem lelkészkező papság tegnapelőtt tartott érte-

kezletén elhatározta, hogy az alapítandó intézetben hat fű értelmezéséről fog gondoskodni.

— **(Rejtélyes büntény.)** Ploiesti román községben nemrégiben meggyilkoltak egy házaspárt s dacára a legszorgosabb kutatásnak, a tettesnek nem tudott nyomába akadni a rendőrség. Néhány nap előtt *Radulescu*, a meggyilkolt házaspár veje néhány drágakövet kínált megvételre *Poiana* község polgármesterének. A polgármesternek erős gyanuja volt, hogy a kövek a meggyilkolt ékszerei közül valék és gyanujáról értesítette a hatóságot. Hétfőn este kellett volna a kifizetésnek megtörténnie egy vendéglőben, a melynek egy szomszédos szobájában helyet foglalt a vizsgálóbíró, az államügyész és a meggyilkolt fia. Mikor a polgármester lefizette az ékszerek árát, beléptek a szobába az említettek s a fű nyomban ráismert a eladott drágakövekben szülei ékszereire. Ennek alapján *Radulescut* nyomban letartóztatták. A nép különben mindjárt a gyilkosság után *Radulescu* ellen fordult gyanujával. Ezt a gyanút bizonyára a vizsgálat is meg fogja erősíteni.

— **(A kinyitott kapu.)** Tegnap este a Klimó-utca egyik házában lakó családhoz csak beállított egy rokonuk gyermeke. A házbeliek csodálkozva fogadták a kis fiút és kérdezték tőle, miként jutott be a házba, mikor a kapu be van csukva. A fű azonban még jobban csodálkozott, mert hiszen ő a nyitva levő kapun jött be, sőt azon éppen akkor egy embert is látott kimenni, a ki egy — pulykát vitt a hóna alatt. Erre természetesen a házbeliek nemcsak csodálkoztak, hanem meg is voltak lepelve és rohantak ki az udvarra, a hol bizony — üresen találták a pulykák ketrecét. Ugy látszik tehát, hogy a kaput nem jól csukták be s valami vállalkozó szellemű csavargó ezt észrevevén, hamarosan a hasznára fordította s elemelte a farsangra hizlalt szép kövér pulykákat. Az esetet bejelentették a rendőrségnek, de bizony eddig még nincs meg a szerencsés pulyka-tolvaj.

— **(Az első segély a csendőrségnél.)** A Budapesti Önkéntes Mentőegyesület igazgatósága a m. kir. csendőrséget a balesét és váratlan szerencsétlenségek alkalmával sujtottaknak az első segélyadásban úgy elméletileg, de különösen gyakorlatilag díjtalanul kiképezni hajlandó. A honvédelmi miniszter ezt az ajánlatot, mint üdvöset és célszerűt, a belügyminiszterrel egyetértőleg készséggel és köszönettel elfogadta és elrendelte, hogy a legénységnek e célból történendő kioktatása végett a vidéki csendőrkörletekből az oktatótisztok és segédoktató-altisztok csoportonként berendeltetni fognak. Az első segélyadásban való elméleti és gyakorlati oktatás ezuttal valamennyi tanfolyamban tananyagul fog fölvetetni s arra lassankint minden csendőr kioktatni s rendeletileg köteleztetni fog, hogy szolgálatteljesítés közben tudomására jutó balesetknél orvos hiányában az első segélyt megadja. E célból minden csendőrt ahhoz való és az őrzési táskában magával viendő kötıszerekkel fognak ellátni.

— **(A tudós geológus tragédiája.)** 1897-ben Szent-Pétervárott ülészetek a tudós geológusok. A kongresszus után kirándulást rendeztek az Ararat hegyére. Fel is fogadtak három kozák vezetőt és elindultak. A társaság német tagjának, *Stréber* doktornak azonban utközben nyoma veszett. Hosszas keresgélés után meg is találták egy sziklahasadékban — holtan. A hatósági vizsgálat megállapította, hogy megcsuszott a sikamlós szirten és a mélységbe zuhant, hiányzó órája és tárcája pedig esésközben kihullott zsebéből. Most három esztendő múlva kiderül a valóság. *Stéber* doktor rablőgyilkosságnak esett áldozatul. A gyilkos — a társaságnak egyik kozák vezetője — maga vallotta meg halálos ágyán bűnét.

Főreosó zugba csalta szerencsétlen áldozatát, oroszra megölte, kirabolta és tetemét a sziklahasadékba vetette.

— (Asztalos-sztrájk Berlinben.)

Berlinben a butorasztalos segédek sztrájkolnak. Eddig 150 műhelyben szünetel a munka s 7000-re rug a sztrájkoló segédek száma, kik 25 márka hetibért követelnek s azt, hogy a darabmunkabér valamennyi munkás számára fölemeltessék. Az asztalosmesterek egy tegnap este tartott értekezleten elhatározták, hogy a követeléseket visszautasítják, ma már mégis mintegy 60 asztalosmester teljesítette a munkások követelését és ezer asztalossegéd tovább dolgozik.

— (A pécsi székesegyház órakészítője.) Thurn Emil vizsgázott chronométeres műrás, ékszerész és látszerész üzlete a legjobb bevásárlási források egyike a szakmájába vágó cikkekben. Raktáron tart arany és ezüst zsebórákat, bécsi ingaórákat, minden nemű látszerészeti tárgyakat, szemüvegek, orrszorítókat, hő, légsúly, szesz- és tejmérőket. Régi és törött tárgyak arany és ezüst stb. stb.

Művészet, irodalom.

○ Színházi hírek. E hét műsora igen érdekes. Kedden páratlan bérletben Konti József kedves zenéjű operetteje, „Az eleven ördög” kerül színre, a főbb szerepekben Tiszayné, Tiszay, Szekula, Lévy, Nagy Vilma, Nádasy, Németh, Sebestyén és Sarlayval. Szerdán Maurice Desvallieres és Antony Mars nagyszerű bohózata, a „Névtelen levelek” kerül bemutatásra, melyet Fáti J. Béla fordított magyarra s a mely a magyar színházban eddig több mint 60 előadást ért meg. A kitűnő bohózatot Németh János rendezi. Főbb szerepeket játszanak benne: Jeszenszky Irén, Baróthy, Nagy Vilma, Németh, Nádasy, Sebestyén, Delli, Sarlay, Batosiné, Batosi és Könyves. Jegyeket ezen előadásra már kedden lehet váltani a színházi pénztárnál.

○ Elszerződés. Sarlay Kornél, a pécsi színtársulat kedvelt tagja virágvasárnapról kezdve a nyitrai színikerület igazgatójához, Mezey Bélához szerződött, mint igazgató helyettes, titkár és rendező. Sarlayné Melcer Juliska szintén Mezey Béla társulatához szerződött.

○ Műsorváltozás. A holnapra kitűzött „Eleven ördög” helyett, közbejött akadályok miatt, az „Aranykakas” kerül színre.

Törvénykezés.

§ Almatolvajok. Még 1898. évi november végén történt, hogy néhány gyerek kiment a fekedei plébános préházához és ott kettő közülük bemászván az ablakon két zsák almát dobtak ki a várakozó gyerekeknek, kik az almát felkapkodva elfogyasztották. A kitűzött végtárgyaláson tizenöt fiu került vád alá kik közül tizenötöt annak idején el is ítélték. A mostani főtárgyalásra Heer Pétert idézték meg ebben az ügyben, ki akkor nem jelent meg. A kir. ügyész azonban elejté ellene a vádat.

§ A szabadszentkirályi eset. Ismeretes ez az ügy, mely annak idején nagy port vert fel. Köztudomású az is, hogy a múlt évi december 18-ára kitűzött végtárgyalást elhalasztották Benkő Gyula azon kérésére, hogy a kir. törvényszék ez ügyben újabb három tanut, Gáspár Lajost, Zságer Marit és Zságer Annát idézze be. A kir. törvényszék meg is idézte őket a mai főtárgyalásra s ezek meg is jelentek. Gáspár Lajos vallomása az, hogy ő ugyan hallott a községében jajgatást, de

nem állithatja, hogy mi volt annak az oka, mert nem tudja. A másik két új tanu sem mondott semmi újat sem. A kir. törvényszék pedig Bank Péterné, szül. Swencer Riza, Balogh Lajos, a vele vadházasságban élő Nevegyál Györgyné s leánya Nevegyál Anna vádlottakat, minthogy a rájuk rótt bűncselekményt kellőleg beigazolvá nem látta, felmentette a vád alól. Nevegyál Anna ellen az ügyész is elejtette a vádat, de a többi vádlott terhére úgy az ügyész, mint a káros Léderer Rezső felebbezték.

§ Lopás büntette. Deák József siklósi lakos t. év január hó 23-án görbe napot csinált magának és pedig aként, hogy Varga János kovácshidai lakos viszlói hegyen levő préházához zárandokolt déltájban. Minthogy pedig az zárva volt, a tetőzet cserepét felszakította s úgy mászott be. Iszogatott egymagában s annyit talált bevenni a jóból, hogy nem tudott haza menni, hanem még másnap is ott feküdt a préházban. Mikor felnyitotta szeméit, némely tárgyat, melyeket egy forint 10 krért eladott, magához vett. S most jön a java. Két hordónak beverte a fenekét, melyekből egy 50-60 korona bor folyt el. A mai főtárgyaláson vádlott mindent beismer s a kir. törvényszék lopás büntetésében mondta ki bűnösnek s ennek fejében hat havi börtönrre ítélte el jogerősen.

Közgazdaság.

□ A bajai gyümölcsészeti egyesület kiadta államilag és törvényhatóságilag segélyezett faiskoláinak árjegyzékét. A bajai lakosságuk a gyümölcsstermelés terén biztos megélhetést nyújtani: az egylet célja, mely alig 10 éve alakult s ma már államszegélylyel és városi segélylyel támogatva működik. Az árjegyzék közli a gyümölcsüzlet lebonyolítási módjait s az egész egylet szervezetét. Végül az egyleti gyümölcsfaiskola jelenlegi állapotát ismerteti, részletesen feltüntetve az eladó gyümölcsfákat.

TÁVIRATOK.

— A transzváli háború. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Reuter-ügynökség jelenti Pardebergből a hó 23-áról: Cronje tábora reménytelenebb mint valaha. Az angol ágyuk minden oldalról dominálják a folyó mellett emelkedő magaslatokat. Azonfelül a burok szerdán a folyó medre fölött 200 yardnyi darabot vesztek fedett állásukból. Szókevények beszélnek, hogy az angolok tüze igen hatásos volt és hogy Cronje maga hajlandó megadni magát, de a fiatal transzváli burok ebben maguk akadályozzák. Az asszonyok és gyermekek is a burok seregénél tartózkodnak. Ezeknek Roberts felajánlotta, hogy kiereszti őket a veszélyeztetett területről. Ezt az ajánlatot, ugyisintén a felajánlott orvosi segélyt visszautasították. Az angolok 21-én elfoglaltak egy kopját, melyen 60 burt elfogtak és ezáltal előreláthatólag képessé teszi az angolokat, hogy a buroknak kelet felől érkező összes segélycsapatát visszaverjék.

Colensoból jelentik folyó hó 23-diki kelettel: Tegnap és ma az angol csapatok heves harcban voltak az ellenséggel, mely azonban nem ingatta meg a boerok helyzetét.

Paardebergből írják, hogy éjjel az angol tüzérség ágyuzta Cronje hadállását.

Az angolok lassanként minden oldalról körülzárják Cronjét. Smith éjszakeről támadja a burok állását. Huszonegyedikén rövid fegyverszünet volt, mely alatt többrendbeli tárgyalások folytak, de eredménytelenül. Mindenki csodálja az ellenség nagy bátorságát; de a további ellentállás szükségtelen emberáldozatokra vezethet.

Pardebergi távirat szerint az angolok léghajóról sáncokat láttak s ezeket gránáttal lövik.

A londoni „Times” a következő pardebergi táviratot közli: Az angolok felgyújtották a boerok táborát. A boeroknak lehetetlen volt napközben ott maradniok. Most a Modder folyó medrére, egy 150 méter mély csatornára vannak utalva. A folyó medre azonban jó védelmet nyújt a boeroknak. Cronje bőven el van látva élelmi szerekkel; több napos szakadatlan ágyuzás dacára mégis kitart, noha megmenekülnie lehetetlen.

— A külügyminiszter Budapesten. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Goluchovszky Agenor külügyminiszter Budapestre érkezett s a király ma kihallgatáson fogadta.

— A szultán lemondása. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Ro-inából írják, hogy ott a hir járja, hogy II. Abdul-Hamid török szultán lemond az uralkodásról.

— A Huszárkiállítás vendégei. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Mária Valéria főhercegnő férjével tegnap d. u. 3 órakor megtekintette a huszárkiállítást. Fogadására megjelentek Hegedüs Sándor nejjével, Lukács Béla stb. A bejáratnál Hegedüs bemutatta az egybegyűlt vendégeket úfenségeiknek. Közel másfélórát időztek és a látottak felett megelégedésüket nyilvánították. Ezután Thék gyarát megtekintették.

— Lobkovitz herceg esküvője. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Herceg Lobkovitz Rudolf, a negyedik hadtest parancsnoka, ma esküdt meg gróf Edelsheim-Gyulai özvegyével a budai helyőrségi templomban. A templom el volt zárva, bár nagy közönség tolongott. Az esküvő tizenegy órára volt kitűzve, de a vőlegény egy félórával előbb jött, díszben, a menyasszony pedig szürke selyemben. Csak két katonatiszt volt jelen tanuként. Ványa tábori lelkész végezte az esketést s utána Lobkovitz herceg lakására ment az új pár. Az egyházi esketést a polgári esküvő előzte meg.

— Püspöki konferencia. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Vaszary Kolos hercegprimás szombatra püspöki konferenciát hívott össze.

— Lázadó szudániak. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A két szudáni zászlóaljnál előfordult fegyvelemsértési esetek ügyében 5 benschülött tisztet fosztottak meg rangjuktól.

— Tüntetések Bécsben. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az új választási rend ellen tegnap mintegy 5000 szocialista tüntetett. A rendőrség közbelépett és 40 letartóztatás történt, de ezek legnagyobb részét csakhamar szabadon bocsátották.

— Eskütételek a budai várpalotában. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bilinszky, az új bankkormányzó tegnap d. e.

ett fogadalmat őfelsége, a király előtt. A fogadalmi szertartásnál osztrák Böhm Bavertz, osztrák pénzügyminiszter volt jelen, a magyar kormányt Lukács László képviselte.

Cierottin Károly gróf, Morvaország új helytartója kevéssel 11 óra után tette le a hivatalos esküt őfelsége előtt. Az esküvetétel szertartásán jelen volt dr. Körber osztrák miniszterelnök és Apponyi Lajos gróf udvarnagy. Őfelsége Bilinszky lovagot és Zierottin grófit déli 12 órakor kihallgatáson fogadta.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1900. február 21. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = mm. 68.2 (súlyedő.)

Hőmérsék = 3.4 °C.

> maximuma: 11.2 °C

> minimuma: 2.9 °C.

Párányomás: 5.4 mm.

Relatív nedvesség: 93

Felhőzet: 5° Cirr. Str.

Szélirány s erő: N. E. 2.

Csapadék 24 órai: 0. m. m.

Száraz, nappal enyhe, éjjel hűvös.

Dr. Csirer.

VASUTI MENETREND.

Érvényes október 1-től.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8:22	11:41	3:06	11:10
B.-Szt.-Lőrincz	8:48	12:13	3:36	11:44

(B.-Szt.Lőrinczről)

B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:17, v. v. 3:46)

Uj-Dombóvár érk.	9:57	1:34	5:01	1:34
--------------------------	------	------	------	------

Kaposvár felé ind.

gy. v. 10:08, sz. v. 1:55, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15)

(Báttaszék felé sz. v. 3:10 tv. sz. sz. 2:30)

Uj-Dombóvárról ind. 10:04	2:32	5:21	2:56
Budapestre k. p. u. é. 1:25	8:00	8:35	8:20

	V. v.	Sz. v.
Barcs-N.-Kanizsa-Bécs felé	8:28	6:32
B.-Szt.-Lőrincz	9:06	7:11
Barcs	10:54	9:00
N.-Kanizsa	1:29	11:41
Bécs	9:35	8:53

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Eszék felé	5:35	12:14	4:26	8:35
Úszógh	5:50	12:25	4:40	8:40
Villány érk.	6:39	1:13	5:27	9:38
Mohács felé	sz. v. 7:00	sz. v. 1:55	sz. v. 10:05	
Mohács érk.	7:44	2:39	10:49	
Villány ind.	6:49	1:18	5:32	9:43.
Eszék	8:08	2:27	6:47	11:01

Hajó közlekedés Budapest-Zimonyi vonal, lefelé minden szerdán és vasárnap indul reggel

föfelé minden szombat és szerda d. e.

Budapest-Mohácsi vonal: naponként Mohácsról indul d. e. 10 órakor. Budapestre érkezik éjjel

PÉCSRE ÉRKEZIK:

	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.
Budapestről ind.	9:30	8:30	7:15	8:00	3:00
Uj-Dombóvárra é.	2:45	1:54	10:03	1:30	6:21

	sz. v.	gy. v.	sz. v.	sz. v.	gy. v.
Kaposvárról ind.	1:21	4:11	8:52	1:00	4:44
Uj-Dombóvárra érk.	2:26	4:46	9:52	2:06	5:14
Báttaszékről ind. tv. sz. sz.	9:52	sz. v. 9:53			
Dombóvárra érkezik	1:40		12:55		

	tv. sz.	sz. sz.	sz. v.	sz. v.	sz. v.	gy. v.
Uj-Dombóvár ind.	5:30	3:10	10:15	2:17	6:36	
B.-Szt.-Lőrincz	7:31	4:41	11:33	3:39	7:39	
Pécsre érk.	8:21	5:17	12:04	4:11	8:01	

	Sz. v.	Sz. v.
Bécsből indul	6:50	7:40
N.-Kanizsára érk.	1:35	3:42
Barcsra érk.	4:44	7:18
Pécsre	7:51	9:42

	V. v.	V. v.	Tv. sz. sz.
B.-Sellyéről indul	7:24	6:05	10:13
B.-Szt.-Lőrinczre érk.	8:27	7:01	11:25
Pécsre érk.	9:42	7:51	—

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Eszékről indul	5:33	8:48	12:25	8:00
Villányra érk.	6:48	10:05	1:41	9:30
Mohácsról indul	5:50	12:20	8:35	
Villányra érkezik	6:35	1:05	9:20	
Villányból ind.	6:55	10:13	1:48	9:40
Pécsre érk.	8:02	11:23	2:53	10:49

Hajó érk. Budapest-Mohács-Belgrádi vonal fölülről 9:50.***) alulról d. u. 1:00.***)

Budapest-Mohácsi vonal: Budapestről indul naponként délben 12:00. Mohácsra érkezik este 9:50

**) minden kedden és szombaton.

***) minden szombaton és szerdán.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIKS JÓZSEF
 kiadó.

17935. sz.

P. 1899.

Hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy dr. Külley Zoltán volt siklói kir. közjegyző biztosítékának, mely áll a siklói 234. sz. betétben foglalt ingatlanokra b. † alatt 2000 frt erejéig bekebelezett zálogjogból, kiadása, helyesebben a zálogjog törlése iránt özv. dr. Külley Zoltánné született Fejér Sarolta kérelmet adott be.

Mielőtt a kir. törvényszék a törlési engedélyt megadná, az 1874 : XXXV. t. cz. 44. §-a értelmében felhívja mindazokat, kik a biztosítékra az 1874. : XXXV. t. cz. 173. illetve az 1886. : VII. t. cz. 40. §-nál fogva törvényes zálogjoggal bírnak, hogy követeléseiket a hirdetménynek első megjelenésétől számított három hó alatt jelentsék be, mert különben azok tekintetbevétele nélkül fog a kir. törvényszék a törlési engedély megadása iránt intézkedni.

Kelt Pécsen a kir. törvényszéknél, 1899. évi december hó 23-án.

Peitler,

kir. törvényszéki bíró.

4811.

1900.

HIRDETMEYNY.

Az Indóház-utcza mellett Schlauch villatelnén nyitott 3 utcza burkolásánál szükséges 1859 korona és 20 fillérrel előirányzott

makadam munkák

készítésének biztosítása iránt Pécs város g. tanácsstermében 1900. évi márczius hó 8-án délelőtt 9 órakor zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árlejtés tartatik.

Felhivatnak pályázók, hogy 200 korona bánatpénzzel felszerelt zárt ajánlatokat legkésőbb 1900. évi márczius hó 7-én déli 12 óráig a polgármesteri hivatalnál nyújtsák be, vagy a bánatpénz letétele mellett a szóbeli árlejtésen vegyenek részt.

A vállalkozási feltételek Herbert J. g. tanácsnoknál betekintheők.

Pécsen, 1900. február hó 23-án.

A város Tanácsa.

Hirdetés.

Közhirre teszem, hogy **Neubauer Henrik** karádi lakos közadós csődtömegéhez tartozó **Pécsett a Pajta-utca 1. számú ház** pincze-helyiségében elhelyezett

90 métermázsza

(120 zsák) rozsliszt

és

46¹/₂ mm. (80 zsák) zab

kir. közjegyző közbenjöttével f. évi márczius hó 6. án d. u. 2 órakor készpénzfizetés mellett nyilvános árverésen eladatni fog. Miről a venni szándékozók értesítetnek.

Kaposvárott, 1900. febr. 23.

Dr. Ohetkó Károly

Uj tüzifakereskedés.

Schuller József és fia
Pécs, Vitéz-utca 34.

Ajánlja kitűnő minőségű tüzifáját a következő jutányos árakon:

Gyertyánfa hasáb ölenként	12. — kr.
Bükkfa	11.80 .
Kevert hasábfa	11. — .
Gyertyánfa gömbfa	9.75 .
Bükkfa gömbfa	9.50 .
Faszén métermázsánként	2.20 .
Vágott fa	— .80 .
Vágott gömbfa, gyertyán és bükkfa kevert, waggonként 100 mm. a pécsi állomáshoz szállítva	45. — frt.

Megrendelések:

a **Maletter-féle telken,**

Vitéz-utca 34. szám alatt, a fatelepen, eszközölhetők.

Megrendelések eszközölhetők még: **Gyimóthy Gyula** ur fűszerkereskedésében Vásártér 1., **Blancz József** ur papirkereskedésében Király-utca, özv. **Tausz V. né** dohánytőzsdéjében és **Mauthner Mór** ur fűszerkereskedésében Ferencziék-utca.

Vitéz-utca 16-ik számú

H Á Z

jutányos áron kedvező feltételek mellett eladó.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Angyal Samu

Pécsett, Király-utca 3. (Hajó épület.)

Ajánlja nagy választéku áruraktárát.

uri, női divat és rövidáru cikkeit,

u. m. saját gyártmányu férfi-ingeit, gallér, kézelőket, legujabb nyakkendőit, legjobb szabásu alsónadrágot, fegyházban kötött harisnyáit, jó minőségű és szabásu fűzők (Mieder), keztyűk, kötények, csipkék, szalagok, fátyolok és minden e szakba vágó cikket.

Olcsó, mérsékelt árak. — Pontos kiszolgálás.

Hirdetmény.

Vagyonbukott **Lówy Miksa pécsi rőföskereskedő** csődválasztmányja által a mai napon megtartott ülésben nyert megbízatásom folytán ezennel közhirre teszem, hogy:

1) A tömeghez tartozó és az **I.** számú csődleltárban 1—1307. és 1308—1318., a **II.** számú leltárban 1—420. és a **III.** számú leltárban 1—400. tétel alatt összeirt áruk és bolti felszerelés (a felszerelés 1308—1318. tétel alatt), melyek összes beszerzési ára **45369 korona és 03 fillérben**, becsértéke pedig **23362 korona és 29 fillérben** állapított meg a leltározás alkalmával, továbbá:

2. az **I.** számú csődleltárban 1320—1963 és 4307—4330. tétel alatt összeirt **13120 korona és 34 fillér** beszerzési áru és **6559 korona és 78 fillér** becsértékü elzálogosított rőfös árukra vonatkozó **2 drb zálogjegy zárt ajánlati tárgyalás útján** (egy csoportban az 1. alatti ingók és külön a zálogcédulák) készpénzfizetés mellett **eladatni fognak.**

Felhivom tehát a venni szándékozókat, hogy zárt ajánlataikat — külön az ingókra és külön a zálogcédulákra — a fentebb kitüntetett becsérték 10 százaléka, vagyis 2336 kor. és 22 fillér, illetve 655 kor. 98 fill. bánatpénz lefizetése mellett dr. Szilasy Zsigmond ügyvéd urnál, mint a csődválasztmány elnökénél **f. évi márczius 3. napjának déli 12 órájáig** nyujtsák be, mert később érkező ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

Az ajánlati uton eladás alá kerülő ingóságok leltára ügyvédi irodámban a hivatalos órák alatt betekinthező; az eladandó ingóságok pedig jelentkezés esetén közbenjövetelem mellett naponkint délután 3—4 óra között meg szemlélhetők.

A csődválasztmány az ajánlatok felett **f. évi márczius 3-án délutáni 2 órakor** megtartandó választmányi ülésben fog határozni.

Kinek ajánlatát a választmány elfogadja, köteles a megvett ingóságokat az értesítés vételétől számítandó 48 óra alatt átvenni és a vételért készpénzben azonnal nálam lefizetni, ellenesetben bánatpénzét elveszti és a fent elősorolt ingók kárára és veszélyére új eladásra bocsájtatnak.

A vevő köteles az Irgalmasok-utczája 6. számú — Klein-féle — házban levő üzlethelyiség után a folyó 1900. évi február — májusi negyedévre megfizetett 475 korona házbért a csődtömegnek megfizetni, illetve megtéríteni.

Ezt az üzleti helyiséget folyó 1900. évi november 1-ig 950 korona bér fizetése mellett rendelkezésére bocsáthatom a vevőnek.

A benyujtott és el nem fogadott ajánlatokhoz csatolt bánatpénzek csődválasztmányi elintézés után azonnal visszafizettetnek, fentartja azonban a csődválasztmány a jogot arra nézve, hogy a beérkezett ajánlatok közül szabadon választhasson, esetleg azt mind vissza is utasíthassa.

A választmány sem a leltár helyességeért, sem pedig az áruk mennyisége és minőségeért semminemű szavatosságot nem vállal.

A vagyonátruházási kincstári illetékeket és esetleges bélyegkötségeket a vevő fizeti.

Kelt Pécsett, 1900 évi február 23-án.

Dr. Nemes Vilmos
ügyvéd, mint Lówy Miksa közadós csődtöme gének gondnoka

